

PROTI KAPITALISTICKÝM VÁLKÁM - PROTI KAPITALISTICKÉMU MÍRU
PROTI KAPITALISTICKÝM VÁLKÁM - PROTI KAPITALISTICKÉMU MÍRU
PROTI KAPITALISTICKÝM VÁLKÁM - PROTI KAPITALISTICKÉMU MÍRU
PROTI KAPITALISTICKÝM VÁLKÁM - PROTI KAPITALISTICKÉMU MÍRU
PROTI KAPITALISTICKÝM VÁLKÁM - PROTI KAPITALISTICKÉMU MÍRU
PROTI KAPITALISTICKÝM VÁLKÁM - PROTI KAPITALISTICKÉMU MÍRU
PROTI KAPITALISTICKÝM VÁLKÁM - PROTI KAPITALISTICKÉMU MÍRU
PROTI KAPITALISTICKÝM VÁLKÁM - PROTI KAPITALISTICKÉMU MÍRU

LOTTA

DEZERTÉŘI CELÉHO SVĚTA, SPOJTE SE!

EDITORIAL

Vítejte u prvního čísla **Lotta**, zpravodaje s rozhovory a články zaměřenými proti kapitalistickým válkám a kapitalistickému míru. Válka se stává realitou ve stále více částech světa. Je také jasné, že mír v kapitalismu je pouze přípravou na další kolo válek. Slogan našeho časopisu proto není prázdnou frází.

Pracující třída po celém světě čelí enormním destruktivním silám a hrozbě, že války eskalují do globálního jaderného konfliktu s fatálními důsledky pro celé lidstvo. Přechod od kapitalistických válek a míru k sociální revoluci je jedinou možností, kterou považujeme za realistické řešení.

V tomto čísle se zaměříme především – ale ne výlučně – na válku mezi Ruskem a Ukrajinou /NATO/EU. Příště se zaměříme na jiné války. V každém případě bude naše perspektiva vždy založena na třídním boji, antimilitaristické iniciativě a revolučním defétismu. Nejedná se o projev dogmatismu. Je to výsledek zkušeností nashromážděných předchozími generacemi v boji proti světu kapitálu a válkám, které plodí.

KONTAKTY

Blogy:

lotta.noblogs.org

antimilitarismus.noblogs.org

E-mail:

lotta-info@riseup.net

antimilitarismus@riseup.net

OBSAH

2 - Sbírka pro dezertéry
a válečné uprchlíky

4 - Evropu pronásleduje přízrak
militarismu

7 - Dezertéři všech zemí, spojte se!

9 - Třetina měsíčního příjmu
převedena do fondu
pro dezertéry

11 - Rozhovor s odpůrcem války,
který utekl z Ukrajiny
přes rumunské hory

14 - Rozhovor o současné situaci
dezertérů z ukrajinské armády

16 - Rozhovor s válečným
uprchlíkem

18 - Násilně mobilizování,
poté zabiti dronem:
Vražedná logika války v praxi

20 - Poznámky k tématu
mobilizace v Rusku

22 - Prohlášení dezertéra
z ruské armády

22 - V Rusku dezertovalo
přes 18 000 vojáků

VEŘEJNÁ

SBÍRKA

PRO

DEZERTÉRY

A VÁLEČNÉ

UPRCHLÍKY

Válečný masakr na Ukrajině pokračuje a postihuje populaci na obou stranách válečné linie.

Zatímco putinovská armáda bombarduje ukrajinská města, ukrajinská vláda z nich udělala vězení pro značnou část místní populace. Lidé jsou mrzačení, věznění, znásilňování a vyvražďování v důsledku opatření vládců z Kremlu a Kyjeva. Neodvracejme pohled. Podpořme ty, kterých se to týká.

Válečná a nacionalistická propaganda nás klame a manipuluje, zatímco současně zakrývá důležité skutečnosti. Mezi jinými například to, že státní hranice na Ukrajině jsou pro muže v branném věku uzavřeny. Střeží je jednotky, které posílají muže do vězení, střílí do nich a topí je v řece při pokusech dostat se přes hranice do bezpečí. Armádní ozbrojenci také nahánějí muže v ulicích, aby je pak odvěklí na frontu a použili jako "potravu pro děla". Ano, je to ta stejná ukrajinská armáda, která je mnohými vlebena, jako by šlo o ušlechtilou formu osvobozenecké instituce. Podíváme-li se do Ruska, můžeme spatřit podobně znepokojivou realitu. Za sebemenší protest proti válce lidé končí ve vězení, nucená mobilizace přiměla mnoho lidí utéct nebo se skrývat. Dezertéři, sabotéři a odpírači vojenské služby jsou i v Rusku masakrováni, souzeni a vězněni podobně, jako je tomu na Ukrajině.

Nic nemůže ospravedlnit tuto agresi proti dělnické třídě v Rusku a na Ukrajině. Je nezbytné ji nejen odsoudit a kritizovat, ale také prakticky podpořit ty, které postihuje, tj. dezertéry, vzbouřence, sabotéry, uprchlíky, ty, kteří se vyhýbají nuceným odvodům na frontu a mnohé další. Je třeba důsledně stát proti putinovským agresorům, stejně jako proti agresorům jednajícím na popud ukrajinské vlády.

Co můžeme dělat my, kteří v současnosti žijeme mimo válečnou zónu? Přinejmenším můžeme sdílet prostředky s těmi, kteří je zoufale potřebují. **Anti-militaristická iniciativa (AMI)** proto od 1. února 2025 zahájila veřejnou finanční sbírku. Vybrané peníze podpoří muže z Ruska a Ukrajiny, kteří se snaží vyhnout mobilizaci, kteří dezertovali, čelí represí nebo se poukousí si zachránit život útekem z válečné zóny.

JAK SBÍRKU PODPOŘIT?

1) Finanční částku 100, 200, 500 nebo 1000 Kč, je možné vložit do fondu prostřednictvím QR kódů, které jsou umístěny vpravo. → →

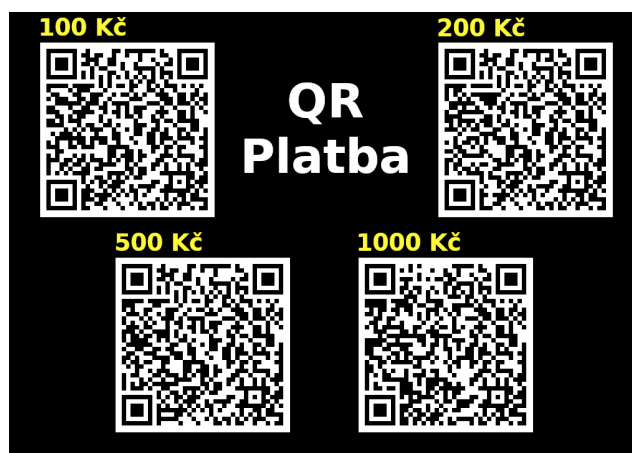
2) Je také možné předat peníze osobně.

3) Vítané jsou benefiční koncerty, soliparty, večere aj.

4) Důležitou součástí sbírky je sdílení informací o ní. Je možné je překládat do různých jazyků a vítané je též sdílení letáku či plakátu, publikování výzvy na webech, sociálních sítích, v časopisech atd.

5) Plánujeme postupně zveřejňovat prohlášení kolektivů a jednotlivců, kteří sbírku podpořili. V nich vysvětlí svoje motivace a úvahy o protiválečném odporu. Napiš/te svůj vlastní příspěvek.

Další informace na blogu
antimilitarismus.noblogs.org

Platební údaje:

IBAN: CZ1955000000001024164477
Account holder: Historický spolek
Záduha, z.s.
Bank: Raiffeisenbank
Bank code: 5500
Swift code: RZBCCZPP

EVROPU PRONÁSLEDUJE PŘÍZRAK MILITARISMU

Publikujeme článek přátel působících v maďarských městech, kteří se mimo jiné rozhodli aktivně podpořit sbírku pro dezertéry a válečné uprchlíky. V tomto textu nám přibližují znepokojivé militaristické tendence v lokálním kontextu, což ale zároveň zasazují do internacionalistického rámce.

Evropou obchází strašidlo militarismu. Všechny mocnosti moderní Evropy uzavřely pod vlivem tohoto přízraku posvátné spojenectví: NATO a EU, Putin a Orbán, bruselští byrokraté a německý Rheinmetall. Kde je vláda, která nepodporuje zvyšování vojenských výdajů na to, čemu říká obrana? Kde je opozice, která nestojí na straně zastánců militarismu, ať už si říkají pravicoví, nebo liberální?

Z této skutečnosti vyplývají tyto závěry:

Militarismus je již všemi evropskými mocnostmi uznán jako hrozba sama o sobě. Je nejvyšší čas, aby antimilitaristé zaujali pevný postoj, řekli ne ideologii a mašinérii militarismu, aby strhli závoj z militaristických ambicí vlád, mezinárodních organizací a vojenských komplexů. Je načase, aby se proti šílenství války a zbrojení postavili sociální revolucí a revolučním defétismem.

V posledních letech náš svět opět zastínil stín války. Zmíňme jen dva aktuální a dobře známé příklady: Ve válce na Ukrajině se od února 2022 počet obětí na obou stranách odhaduje na statisíce a počet zraněných by mohl dosáhnout jednoho milionu. Počet uprchlíků vysídlených z Ukrajiny se pohybuje kolem 7 milionů. Mezitím válka a genocida v Gaze zabila do začátku dubna (red. pozn. text byl publikován v květnu 2025) více než 50 000 lidí, z toho 80 % civilistů a třetinu dětí. Vraždění novinářů a humanitárních pracovníků izraelskými silami nyní dosahuje nebyvalého rozsahu.

Tyto ozbrojené konflikty daly obrovský impuls vojenskému výzkumu a vývoji, vojensko-průmyslové výrobě a testování nově vynalezených technologií v terénu. Na frontách se objevují drony a roboti, chemické zbraně a noční můra jaderné války. Navíc neexistují žádné jasné známky toho, že by některý z těchto konfliktů měl v dohledné době skončit.

Jejich vícenásobné dopady – přestože Maďarsko není s nikým ve válce – pociťujeme stále více: rostoucí výdaje na obranu a demagogická propaganda na jedné straně, rostoucí inflace a deficity na straně druhé. Maďarská vláda s otevřenou náručí vítá a objímá válečné agresory, jako jsou Putin a Netanjahu, válečné zločince odsouzené Mezinárodním trestním soudem, zatímco donekonečna káže o míru a vlastenectví, pořádá „mírové pochody“ a zahajuje předražené „národní konzultace“. Orbánovy krokodýlí slzy jsou prolévány v moři krve, za které jsou zodpovědní především jeho vlastní spojenci.

Bylo by však chybou myslet si, že vše, co se dnes v naší zemi děje, je pouze důsledkem těchto válečných konfliktů, že Maďarsko je nuceno dělat to, co dělá, pouze vnějšími okolnostmi. Ve skutečnosti proces militarizace začal již dříve, i když nedávné události poskytly vládě dostatečný důvod a záminku k tomu, aby pokračovala v udržování vlády pomocí dekretů a dále vykrmovala mašinérii militarismu.

Za posledních deset let se výdaje členských států NATO na obranu více než šestinásobně zvýšily a dosáhly rekordní výše. Během tohoto období dosáhlo Maďarsko druhého nejdynamičtějšího růstu mezi členskými státy EU, když zvýšilo podíl výdajů na obranu na HDP z 0,6 % v roce 2014 na více než 2 %, které požaduje NATO do roku 2023. Od té doby Maďarsko trvale překračuje povinnou kvótu, zatímco čtvrtina členských států NATO vydává méně. Jen pro představu, na co se mimo jiné utrácí naše daně: podle schváleného rozpočtu dostane ministerstvo obrany letos ze státní kasy více než 4,8 miliardy eur.

Ale válečným hyenám nic nestačí: Generální tajemník NATO Mark Rutte prohlásil, že všechny členské státy by měly zvýšit svůj příspěvek na obranné výdaje v poměru k HDP na více než 3 %, a Trump dokonce hovořil o 5 % jako o cíli, kterého je třeba dosáhnout... Co to pro nás znamená, všichni víme: škrtý ve veřejných sociálních výdajích, zvyšování daní, růst státního dluhu. To vše v době, kdy jsme svědky bezprecedentního růstu životních nákladů!

A na co přesně jsou všechny ty peníze? Už bezprostředně po nástupu Fideszu k moci v roce 2010 bylo objednáno více vojenských zbraní než za celé předchozí desetiletí. V roce 2017 pak byl vyhlášen desetiletý komplexní program rozvoje armády, v jehož důsledku stát od roku 2018 najel na turbo režim a nakoupil nebo objednal širokou škálu střelných zbraní, letecké a pozemní vojenské techniky. Jen v roce 2020 bylo, s překonáním všech předchozích rekordů, zadáno více než 400 zahraničních vojenských objednávek, většinou na německá bojová vozidla pěchoty Lynx a americké rakety středního doletu Gripen.

Kromě zahraničních nákupů dochází také k rozmachu domácích vojenských investic, částečně ze strany maďarských společností a částečně ze strany největšího evropského výrobce zbraní, společnosti Rheinmetall, které byly a jsou realizovány přinejmenším ve všech třech župách země: Zalaegerszeg, Kiskunfélegyháza, Gyula, Kaposvár, Várpalota, Nyírtelek atd. Ministr obrany rovněž označil za prioritu posílení

velitelství NATO v Székesfehérváru a na základnách v zemi probíhají přesuny vojsk NATO a cvičení.

Početní stav armády, který se v roce 2010 pohyboval kolem 30 000 vojáků, se v novém desetiletí výrazně zvýšil. Náborová kampaň a propagace armády probíhá na plné obrátky: prostřednictvím internetových inzerátů a plakátů na náměstích, přehlídek na různých ceremoniálech a dnech otevřených dveří nebo v areálech vysokých škol a univerzit. Uchazečům je slibován dobrý plat, výhody a slevy. Být vojákem a válčení jsou prezentovány jako pohodová a mužná činnost, plná zábavy a smíchu. Samozřejmě vše jen pro dobro země a národa. Jak je to falešné, ilustruje březnová nehoda, kdy byly utrženy obě ruce vládní úředníci, která byla pod tlakem shora donucena zúčastnit se s mnoha svými kolegy cvičení v házení ostrých ručních granátů.

A aby toho nebylo málo, militarismus stále více proniká do vzdělávacího systému. Zavedení pěti hodin tělesné výchovy týdně kdysi mnozí považovali za špatné znamení. Od té doby existuje předmět zaměřený na základní znalosti o obraně státu, který lze absolvovat na úrovni maturity. Není to tak dávno, co bylo vojákům starším 55 let umožněno rekvalifikovat se na učitele, což prohloubilo krizi veřejného školství a posílilo militaristického ducha ve školách. A aby bylo militaristické vymývání mozků dokončeno, jsou děti posílány na vojenské branné tábory, které jsou díky masivním státním dotacím v současnosti jednou z nejlevnějších forem táboření v zemi.

Militarizace politické komunikace mezitím probíhá bez maskování: stačí se podívat na Orbánovu rétoriku, která je poskládána množstvím válečnických výrazů. Válečnická agitace vytváří atmosféru všeobecného strachu, která sehrála roli již při jejich předchozích volebních vítězstvích a je také účinnou zbraní k očerňování i ničení jejich politických protivníků. Pokud je totiž vláda protiválečná, ti, kdo její politiku kritizují, mohou být pouze prováleční.

Kromě bezprostředních výhod slouží tato slovní magie také dlouhodobým strategickým účelům: nenápadně přivyká společnost na válku, normalizuje válečnou kulturu a vytváří orwellovský newspeak, v němž se formulace „válka je mír“ stává stále běžnější a přijatelnější.

Dost bylo pokrytecké šarády a intrik stoupenců militarismu! Dost bylo militaristické propagandy, militarizace veřejné diskuse a vzdělávání! Dost bylo zvyšování

vání vojenských výdajů, nových investic do vojenského průmyslu a nákupů zbraní!

A konečně, dost falešných dilemat: Rusko nebo NATO, Putin nebo Zelenskij... Musíme uznat, že naši nepřátelé nejsou na druhé straně frontové linie vytvořené elitami. Naopak! Právě tyto ekonomické, politické a vojenské elity jsou pro nás skutečnými nepřáteli: vojenské aliance a válčící vlády, výrobci zbraní a vojenští kontraktoři, ministři obrany a jejich generálové – rozněcovatelé militarismu, skuteční jezdci apokalypsy. Chceme-li žít v míru a skutečném bezpečí, musíme se jich zbavit!

Stručně řečeno, antimilitaristé všude podporují každé revoluční hnutí proti stávajícímu společenskému a politickému řádu věcí. Podporujeme také odpírače vojenské služby a dezertéry, kteří odcházejí z fronty, dělníky a studenty, kteří protestují a stávkují proti válce, sabotéry vojenských operací a vojensko-průmyslové výroby, novináře a hackery, kteří odhalují válečné zločiny a jiné ohavnosti.

**Ani jeden člověk, ani jeden cent
pro mašinérii militarismu!**

Mír do chatrčí, válku do paláců!

Žádná válka, kromě třídní války!

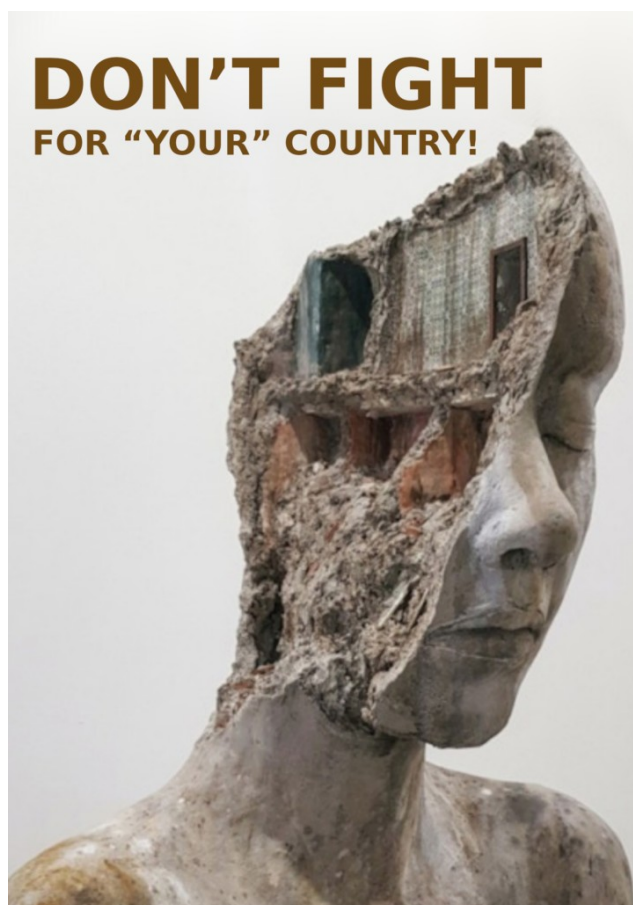
Antimilitaristé všech zemí, spojte se!

- Anarchisté z Maďarska (květen 2025)

zdroj:

<https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2025/08/22/evropou-obchazi-strasidlo-militarismu/>

ČTĚTE TAKÉ

Stahujte v PDF formátu

<https://antimilitarismus.noblogs.org/ke-stazeni-download/>

<https://pocketedition.noblogs.org>

Když vůdci mluví o míru,
obyčejní lidé vědí,
že válka se blíží.
Když vůdci proklínají válku
mobilizační rozkaz je již vypsán.

Ti nahoře říkají: mír a válka
jsou rozdílné podstaty.
Ale jejich mír a jejich válka
jsou jako vítr a bouře.
Válka vyrůstá z jejich míru
jako syn z matky
Nese její děsivé rysy.
Jejich válka zabíjí
cokoliv z jejich míru zbylo.

Na zdi bylo křídou napsáno:
Chtějí válku
Muž, který to napsal
už padl.

Ti nahoře říkají:
Tudy ke slávě.
Ti dole říkají:
Tudy do hrobu.

- Z knihy *Německá válečná příručka*
Bertolt Brecht

DEZERTÉŘI

VŠECH

ZEMÍ,

SPOJTE SE!

**Zveřejňujeme prohlášení přátel
z Atén, kteří podpořili sbírku pro
dezertéry a válečné uprchlíky.
V tomto textu si můžete přečíst
o jejich motivaci
k podpoře dezerce.**

V posledních letech se kolem nás neustále objevuje válka a nebezpečí její generalizace. Bolestně si to uvědomujeme během snižování našich mezd, ať už je to důsledek růstu cen energií a dováženého zboží, nebo zvyšování válečných rozpočtů.

Zvláště v těchto dnech dosáhlo válečné štvání v Evropě vrcholu. Zběsilé zbrojení v Evropě (viz ReArm Europe) zhorší současnou situaci dělnické třídy ve všech evropských zemích, ale pro země jako Řecko budou důsledky tragické. Již tak chřadnoucí sociální stát zanikne a proletariát utrpí nevyčísitelné ztráty. Částka 28 miliard eur, kterou řecký stát hodlá v příštích 12 letech zaplatit izraelskému válečnému průmyslovému komplexu na nákup zbraňových systémů, přinese nové úsporné škrty, které se přidají ke ztrátám za posledních 15 let.

Zbrojařští guruové nám tvrdí, že bez škrtnů v sociálních výdajích není možné bránit kontinent. Poté, co

kapitál a jeho stát zasadili poválečnému sociálnímu státu řadu ran, se rozhodli, že je čas jej zrušit, a to v době, kdy buržoazie sklízí rekordní zisky z obranného průmyslu pracujícího na plný výkon. Vzhledem k tomu, že v levicových politických sférách převládá antiimperialistická rétorika, která podporuje jeden stát jako ten „dobrý“ proti tomu „špatnému“, považujeme války především za export třídních rozporů uvnitř každého národa do sféry národního boje, jehož konečným cílem je vytvoření národní jednoty.

Pro nás je svět rozdělen na třídy, nikoli na rasy nebo tábory: odmítáme demonizovat společnosti a země a nejsme věrni žádnému nacionalismu. Byli jsme poučeni, že zájmy třídy mnohonárodnostního proletariátu nelze stavět do řady za buržoazní třídy toho či onoho státu nebo země, bez ohledu na to, jak moc je nacionalistické antiimperialistické žonglování rozděluje na „bezprostřední“ a „dlouhodobé“ a prosazuje spořádaná spojenectví na základě údajně lineárního postupu, který začíná „národním osvobozením“ a „národní integrací“ a později vede k „hegemonii“ třídy v rámci nezávislého národního státu. Z historického hlediska byly národní státní útvary, které vznikly po „vítězství“ národně osvobozenického a protikoloniálního boje, novými vězeními znárodněného proletariátu.

Lidé by měli být sjednoceni na základě svých sociálních podmínek, nikoliv na základě své identity. Tento starý svět musí zmizet a nemůže být vůbec možné, abychom si zachovali tyto smrtící zmetky národů, národností, ras a náboženství. Musíme rozbít rámec národního státu s jeho menšinami a většinami a nahradit jej všude komunami a radami.

Dokud však tento okamžik nenastane, stojíme na straně všech, kteří se nechopí zbraní, odmítají se stát potravou pro děla buržoazie a vraždit své třídní bratry a sestry. S plným vědomím toho, že důvody k dezerci mohou být různé a protichůdné, stojíme na straně tisíců Ukrajinců, kteří překračují hranice, aby se vyhnuli odvodu, na straně Rusů, kteří se skrývají před odvodem, na straně Palestinců, kteří tváří v tvář nekonečnému ničení, jež na ně izraelský stát uvrhl, našli odvahu demonstrovat proti Hamásu a požadovat ukončení války. Stojíme na straně všech příslušníků izraelského proletariátu, kteří protestují a požadují ukončení kolektivního trestu a ozbrojeného vyhladovění palestinského proletariátu. Stojíme na straně těch příslušníků izraelské dělnické třídy, kteří požadují ukončení neúprosného útoku na Gazu, konec apartheidu a konec okupace.

PODPORUJEME DEZERCI, protože

- Akce dezerce má významný vliv na sabotáž válečné mašinérie kapitalistického státu, což následně ovlivňuje jeho schopnost vést vojenské operace.
- Navzdory státní propagandě je odchod z bojiště a odmítnutí účasti na masakru dělnické třídy odvážným činem. Důsledky takové volby mohou být zničující, protože ti, kdo opustí své pozice, jsou vystaveni pronásledování, společenské stigmatizaci, věznění a v některých případech i popravě. Zastavení války je však možné pouze tehdy, pokud se tyto praktiky realizují v masovém měřítku v rámci širšího procesu třídního konfliktu. Naneštěstí i v antikapitalistickém prostředí existuje mnoho jednotlivců a skupin, kteří/ktelé se snaží dezerci vykreslit jako zbytečný nebo absurdní čin, a/nebo často tvrdí, že účast ve válce je předpokladem „osvobození“ od okupační moci.
- Je nezbytné vytvořit síť na mezinárodní úrovni, které by poskytovaly materiální pomoc dezertérům. Jde o zajištění podmínek, které by zaručily jejich bezpečnost při dezerci. Otevření hranic, a to i pro dezertéry, to je jednou z klíčových otázek v třídních bojích uvnitř zemí, kde probíhá válka. Je také nutné zajistit informace o bezpečných způsobech útěku a komunikaci s proletáři jiných zemí, které nejsou ve válce a kam by se dezertéři mohli uchýlit.

Nechceme zemřít, abychom zachránili národ. Jsme pro masovou dezerci a sbratření všech stran na frontě, zatímco doma se zapojujeme do autonomního proletářského boje, sabotáží a stávek ve zbrojních továrnách, na nádražích a v přístavech!

Podporujeme všemi způsoby dezertéry ze všech front!

**Proletariát nemá vlast!
Pryč s armádami, pryč s válkou!**

**Ne nasazení evropských
nebo jakýchkoli jiných vojsk na Ukrajině!**

**- Někteří internacionalističtí komunisté z Atén
27.3. 2025**

zdroj:

<https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2025/04/16/dezerteri-vsech-zemi-spojte-se/>

**TŘETINA
MĚSÍČNÍHO
PŘÍJMU
PŘEVEDENA
DO FONDU
PRO
DEZERTÉRY**

**Bylo nám doručeno vyjádření
osoby, která podpořila sbírku pro
dezertéry a válečné uprchlíky.
S radostí jej publikujeme.
Podpořte také sbírku
a zašlete své vyjádření
ohledně toho, proč tak činíte.**

Převodl jsem třetinu osobního měsíčního příjmu do fondu na podporu dezertérů. Konkrétní částka je **4 340,- Kč**. Proč podporuju dezertéry? Předtím než odpovím, popíšu, jaká je moje pozice v současném světě. Je to důležité, protože sociální postavení má značný vliv na to, jak člověk uvažuje a jak jedná. Objasním-li nejprve své postavení, možná bude pochopitelnější, proč solidarizuju s dezertéry.

Takže něco málo o mně. Jsem chudý člověk, náležící k dělnické třídě (neboli proletariátu). Když to píšu, není to věc hrdosti. Třídní příslušnost není nějaká identita, kterou jsem si vybral a pak na ni začal být hrdý. Je to břemeno, které na mě bylo uvaleno a já toužím se ho zbavit. Tím nemyslím postup do jiné třídy, ale přechod ke společnosti bez společenských tříd, států, peněz, směny...

Jak se projevuje to, že jsem proletář? Kromě několika osobních věcí nemám žádný majetek a nemám stabilní finanční příjem. Pokud se chci dostat k životně důležitým komoditám (strava, oblečení, léky atd.), musím jiným lidem prodávat svou schopnost tvořit. Pokud se to děje, většinou prodávám životní energii a čas buržoustům, kteří prostřednictvím toho zvětšují svou moc a bohatství, zatímco moje situace se výrazně nezlepšuje. Využívám-li někdy jiných způsobů obživy (např. prodej věcí a služeb na černém trhu nebo vyvlastňování zboží z obchodů), vystavuju se rizikům represe, stigmatizace, agrese. Žiju obrazně řečeno jednou nohou v kriminále a jednou nohou na ulici. Nemám dostatek peněz na pronájem bytu, takže většinou bydlím ve squatech nebo na cestách. Nemám téměř žádné finanční rezervy. Když se dostanu k nějakým penězům, většinou je vzápětí směním za základní věci nutné pro přežití a téměř nic navíc mi nezůstane. Den za dnem přežívám v módu "z ruky do huby", bez vyhlídky na výrazné zlepšení svého postavení.

Tohle všechno jsou projevy mého proletářství. Někdo by mohl říct, že toto je opravdu politováníhodná životní realita. Ale já to nepíšu proto, aby mě lidi litovali. Děláním to proto, abych objasnil, z jakého zdroje přicházejí moje motivace hledat spojení s dezertéry a pomáhat jim.

Vojáci, kteří dezertují, jsou většinou také proletáři, tak jako já, i když někteří na tom jsou třeba materiálně trochu lépe. Jejich účast ve válce bývá vynucena silou, vyhrožováním, lstí, nátlakem, zákony, vydíráním nebo "ekonomickými důvody". Mimo to je zde ještě nacionalistická ideologie – účinný nástroj, který lidem dokáže vsugerovat představu, že být ma-

sakrován a masakrovat druhé ve válce je způsob, jak výrazně zlepšit své postavení na tomto světě.

Dezertéři jsou těmi, díky kterým se soukolí nacionalismu a válečné mašinerie zadrhává. Odmítají se obětovat pro národ, ekonomiku, náboženství, stát, pro zájmy té či oné buržoazní frakce. Chtějí si zachránit vlastní život a odmítají ohrozit životy lidí na druhé straně válečné fronty. Pociťují, že na "druhé straně" riskují život lidí náležící ke stejné společenské třídě. Lidé se stejnými zájmy, lidé, kterým byla vnucena stejně mizerná realita proletářského života. Rozhodnutí dezertovat je naprosto logická reakce na materiální realitu, do které jsou řadová vojáci uvrženi. Jako proletáři nemohou účastí ve válce nic významného získat, mohou hodně ztratit. Včetně svého života. Ať už je mezistátní konflikt veden kýmkoli a s jakýmkoli zdůvodněním, proletáři vždy nejvíce trpí, buržoazie nejvíce získává. Heslo **"jejich války, naši mrtví"** tudíž není jen abstraktní výkřik. Dokonale to vystihuje podstatu válek. Tato podstata se nezmění tím, že někdo přejmenuje probíhající válku na národně osvobozenecský boj, odboj proti okupantům, obranu utlačovaného lidu před agresory nebo speciální vojenskou operaci. Všechny války mezi státy jsou třídním bojem buržoazie proti dělnické třídě.

Dezertéři odmítají sociální roli vojáka na frontě, což znamená, že válku prakticky sabotují. Právě proto se stávají logickými spojenci sociálních revolucionářů, anarchistů, komunistů... *"Když cítíte bolest druhého člověka jako svou vlastní, je to hlavní faktor pro budování lepší společnosti"*, prohlásil v jednom rozhovoru anarchista Mikola Dziadok. Souhlasím s tím. Pokud budeme schopni vcítit se do situace dezertérů, najdeme motivaci jim prakticky pomáhat. Budeme také lépe chápat, proč je to důležité pro naši společnou budoucnost.

Musím zde ale zdůraznit, že moje rozhodnutí podpořit dezertéry není věc morálky. Je to třídní instinkt. Proletáři a proletářky dezertující z armády jsou moji třídní bratři a sestry, za které se chci postavit. Vzniká-li mezi námi propojení, je to projev praktické třídní solidarity, nikoli morální postoj. Procesem spojení se účastníme boje za to, abychom ze životů odstranili vše, co ho dusí, mrzačí, vyčerpává, vykořisťuje, likviduje. Zkrátka, snažíme se válku mezi státy proměnit v boj proti státům. Neexistuje totiž jiná cesta, jak odstranit zdroj, který války produkuje a pohání.

- **Anonymní proletář**

Pozn. Část života jsem prožil na území, jehož správu si nárokovala *Československá socialistická republika (ČSSR)*, později *Česká a Slovenská Federativní Republika (ČSFR)* a poté *Česká republika (ČR)*. Mým rodným jazykem je čeština a většinou komunikuju právě tímto jazykem. Navzdory tomu všemu si stojím za tím, že nejsem Čech, ale proletář. Odmítám fikci národa, onoho falešného společenství, ve kterém by údajně měl mít proletariát společné zájmy s buržoazií na základě toho, že příslušníci obou tříd používají stejný jazyk, mají stejné zvyky a tradice nebo žijí ve stejné oblasti. Národ je sociální konstrukt, který nás má přinutit zapomenout na vlastní třídní zájmy a obětovat se ve prospěch třídy, která nás vykořisťuje a utlačuje.

Seru na národ, bojuju proti všem nacionalismům.

zdroj:

<https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2025/11/05/tretina-mesicniho-prijmu-prevedena-do-fondu-pro-dezertery/>

ROZHOVOR

S ODPŮRCEM

VÁLKY,

KTERÝ

UTEKL

Z UKRAJINY

PŘES

RUMUNSKÉ

HORY

1) Úvodem bychom ti chtěli popřát pevné zdraví. Představíš se krátce našim čtenářům?

Moc vám děkuji. Jmenuji se Vladislav Duda, je mi 28 let. Jsem právníkem, ale velmi rychle jsem si uvědomil, že na Ukrajině je tento obor určen k tomu, abych bral úplatky, nikoliv k ochraně lidských práv a svobod. Pocházím z malé vesnice, která sousedí s městem Bucha v Kyjevské oblasti. Ukrajinská média z neznámých důvodů ve svých materiálech uvádějí, že pocházím z města Charkov, ale to není pravda. V letech 2022 až 2024 jsem se věnoval novinářské činnosti na občanské bázi, publikoval jsem mnoho materiálů o porušování lidských práv v systému vymáhání práva a soudnictví státní moci Ukrajiny. Bohužel kvůli cenzuře nebylo zveřejněno mnoho materiálů týkajících se porušování práv ve vojenské sféře.

2) Tvůj odvážný útěk zaujal zahraniční média, ale ta česká o tvém případě mlčela, protože se nehodí do proválečné propagandy. Přibliž nám tvůj přechod přes hory do Rumunska?

Původně jsem měl v plánu přejít Marmarošské hory v květnu 2024, ale ve vlaku cestou do Rakhivu na Zakarpatí mě začali kontrolovat pohraničníci, tak jsem se rozhodl vyskočit z vlaku. Bohužel rychlost vlaku byla poměrně vysoká a já jsem utrpěl zranění hlavy. Po sešití jsem zůstal dva měsíce v hotelu v Rakhivu a ambulantně se léčil.

Dne 28. července 2024, když jsem vycházel ze supermarketu, jsem byl napaden příslušníkem místní policejní stanice, který mne proti mé vůli odvezl do vojenského odvodního střediska v Rachově. Dále jsem byl navzdory dokumentům potvrzujícím mou nezpůsobilost k vojenské službě, protože od dětství trpím poruchou pozornosti s hyperaktivitou a obsedantně-kompulzivní poruchou, držen asi jeden den v kleci pod dohledem ozbrojených mužů. Ale poté, co moji přátelé začali vyvolávat povyk, jsem byl propuštěn. Následně soudce nařídil státnímu zastupitelství, aby zahájilo trestní řízení proti policistům a lidem, kteří mě nezákonně zbavili svobody, ale vojenská prokuratura trestní řízení zastavila, což odůvodnila výpověďmi pachatelů, kteří uvedli, že jsem byl ve vazbě dobrovolně, a prokurátor, který případ vyšetřoval, Andrej Sokolov, oficiálně prohlásil, že jsem neměl status novináře. Později soudce odmítl uznat tuto okolnost jako dostatečnou pro vyloučení státního zástupce z vyšetřování.

Kvůli přísnému zabezpečení úseku hor, který vede k hranicím, jsem musel zůstat ve městě Rakhiv v Za-

karpatí až do začátku zimy. Konečně 28. listopadu 2024, kdy v horách zůstalo jen málo pohraničníků, jsem konečně mohl začít s přechodem. Navzdory nepříznivým povětrnostním podmínkám jsem se v horách setkal s dalšími dvěma muži, kteří utekli přes hranice. A 6. prosince 2024, po překonání více než 40 kilometrů po horských cestách se sněhovou pokrývkou od 50 do 140 centimetrů, jsme překročili hranici mezi Ukrajinou a Rumunskem. Bohužel při sestupu z hory na rumunské straně hranice, jejíž sklon byl více než 45 stupňů, jsme spadli do horské řeky, ze které mě evakovali rumunští záchranáři.

3) Proč si zvolil pro útěk zrovna přechod přes Karpaty do Rumunska? Minimálně šestnáct lidí zde již zemřelo. Jaké jsou vlastně možnosti pro útěk z Ukrajiny před mobilizací?

Co by si doporučil svým následovníkům? Na Ukrajině je život člověka, který není zaměstnancem státních orgánů nebo neplatí peníze těm, kteří ho povolávají do vojenské služby, bezcenný. Můj postoj je jednoduchý – raději zemřu za svou svobodu než za zájmy zkorumpovaných úředníků. Možností, jak z Ukrajiny utéct, není mnoho. Muži většinou buď přeplavou řeku Tisu a Dněstr, nebo jdou několik týdnů pěšky přes hory do Rumunska. Hranice s Maďarskem a Slovenskem jsou pečlivě střeženy a Polská republika v rozporu s normami Ženevské úmluvy o právech uprchlíků předává muže ukrajinským bezpečnostním složkám. Svým následovníkům bych doporučil, aby se nebáli státních úředníků a při první příležitosti Ukrajinu opustili. Je lepší být v očích úřadů a jim loajálních lidí zbabělcem, ale zůstat naživu, než být válečným hrdinou, ale přijít o život či zdraví, zatímco ruské a ukrajinské úřady z války profitují.

4) Je pravda, že útěk pomocí převaděčů stojí i přes 100 000 Kč? To je obrovská suma peněz, na kterou běžný pracující člověk na Ukrajině nemá peníze, je to tak? Zvažoval si tuto možnost?

Útěk přes převaděče na Ukrajině stojí od 1000 do 15000 amerických dolarů (25 000 až 370 000 Kč), ale neexistuje žádná záruka, že se pod rouškou převaděčů neukážou zaměstnanci ukrajinských speciálních služeb, kteří vás v budoucnu nejen připraví o poslední úspory, ale také vás donutí podstoupit vojenskou službu bez řádného výcviku a zemřít v první bitvě s ruskou armádou. Znímám případy, kdy zaměstnanci ukrajinských speciálních služeb organizovali schémata, v nichž nabízeli placený doprovod na hranice, a později po obdržení peněz vedli muže do pas-tí nastražených ukrajinskými pohraničníky. Pohraničníci pak muže předávali pracovníkům vojenského náborového střediska, kteří podle zfalšovaných lékařských zpráv prohlásili 99 % mužů za schopné vojenské služby. Navzdory jejich zdravotním omezením je poslali do války. Vzhledem k těmto informacím jsem neuvažoval o možnosti překročit hranice za úplatu a samostatně jsem si vypracoval plán útěku z Ukrajiny.

5) Vraťme se však ještě do doby před tvým útěkem. Proč si se rozhodl pro útěk z Ukrajiny? Přibliž nám tvé důvody, proč si nechtěl bojovat?

Od roku 2014, od Majdanu, aktivně vystupuji proti porušování lidských práv a svobod ukrajinskými úřady. Na Ukrajině je každý, kdo se postaví proti úřadům, pronásledován. Ukrajinské speciální služby organizují sledování a pronásledování lidí, kteří nesouhlasí s tím, aby bezpečnostní služby prováděly mučení a týrání. Já sám jsem již asi 10 let vystaven šikaně ze strany ukrajinských bezpečnostních služeb a jejich kompliců, kteří proti těm, kdo bojují proti zločinnému režimu, vyrábějí trestní kauzy a ničí jejich pověst ve společnosti. Snaží se zlomit morálku takových lidí. Už mě nebaví být terčem mocenských struktur na Ukrajině, proto jsem se rozhodl tuto zemi opustit. Svou vlast mám rád, ale zločineckým režimem moci pohrdám. Zastávám pacifistické a anarchistické názory. Je pro mě nepřijatelné, abych se chopil zbraně a účastnil se jakýchkoli vojenských akcí. Nechci zemřít v zájmu zkorumpovaných úředníků, kteří ihned po skončení války uprchnou ze země a vezmou s sebou peníze ukradené obyčejným lidem.

6) Pocházíš z okolí Buči, o které se hodně psalo v souvislosti s válečnými zločiny ze strany ruské armády. Co se tam dělo? Jak se lidé vyrovnávají s následky?

Nesleduji zprávy, ale slyšel jsem o velkém počtu zabitých civilistů vojáky Ramzana Kadyrova. Pokud vím, ruští vojáci se na masovém střílení obyvatelstva ne-

podíleli. To pravděpodobně prováděli příslušníci speciálních služeb z Čečenska. Ale mohu se mýlit. V Buči se většina lidí stále dorozumívá rusky, i když někteří občané trvají na používání ukrajinštiny. V Charkově mluví 99 procent obyvatel pouze rusky a v Kyjevě všichni státní úředníci, včetně těch v kanceláři prezidenta Zelenského, komunikují rusky. Ukrajinština se používá pouze na oficiálních akcích, takže vlna nenávisť vůči ruštině, kterou úřady vysílají prostřednictvím médií, je příznačná. Ukrajinština se používá pouze v západních oblastech Ukrajiny, protože pro obyvatele západních regionů je to mateřský jazyk. Ve východních oblastech Ukrajiny a v Kyjevě používá většina lidí ruštinu.

7) Jaká je nálada mezi obyvateli a jaký je jejich vztah k armádě? Množí se dezerteři, útekci, vyhánění se mobilizací. Jaké jsou důvody, proč lidé nechťejí válčit?

Ve většině případů lidé válku a mobilizaci podporují, pokud se jich osobně nebo jejich bezprostředního okolí nedotkne. Skuteční vlastenci země už dávno válčí nebo jsou zabiti. Obecně mají lidé k armádě příznivý vztah, ale nenávidí armádní personál, který nutí lidi jít do války. Většina dezertérů a útekářů z obou stran vojenského konfliktu nechce zemřít za zájmy zkorumpovaných úřadů. Děti úředníků se vojenských akcí neúčastní, ale většina z nich je formálně na vojenském seznamu nebo se vojenských akcí účastní papírově. Ve skutečnosti však mají volnou cestu do zahraničí, kde utrácejí peníze ukradené ze státního rozpočtu. Boj proti korupci na Ukrajině je pouze ukázkovou akcí, aby to vypadalo dobře pro mezinárodní společenství, ale ve skutečnosti většina korupčníků zůstává na svobodě. Lidé nechťejí pod takovými úřady bojovat.

8) Myslíš, že existuje naděje na ukončení bojů a mírové řešení? Jaký scénář je podle tebe realistický?

Dokud oba válčící státy neukradnou všechny možné peníze z rozpočtu daňových poplatníků a nezískají z války co největší materiální prospěch – boje neskončí. Až oběma válčícím stranám dojdou materiální zdroje, válka skončí ještě téhož dne. Nezapomeňte, že všechny válečné akce končí u jednacího stolu.

9) Co si o tvém útěku myslí tvoji přátelé a rodina?

Kvůli pronásledování ze strany ukrajinských bezpečnostních složek nemám na Ukrajině žádné přátele. Z

bojovníků za spravedlnost a lidská práva dělají vyvrhele tím, že šíří pomluvy a nutí je, aby s takovými lidmi přestali komunikovat.

Moje matka podporuje můj postoj, s ostatními členy rodiny nekomunikuji kvůli jejich vazbám na bezpečnostní služby. Můj otec mě navíc kdysi málem dostal do vězení na základě smyšleného obvinění, protože mezi jeho příbuznými jsou příslušníci Bezpečnostní služby Ukrajiny.

10) Jaký je život v emigraci? Máš strach z ukrajinských tajných služeb? Máš nějaké plány do budoucna?

Tam, kde se právě nacházím, se cítím bezpečně. Ukrajinských bezpečnostních složek se nebojím, mnohokrát jsem se ocitl na pokraji života a smrti. Tyto situace mou morálku utužily. Neskrývám své postavení, osobní údaje ani vzhled. Připouštím, že se mě ukrajinské bezpečnostní služby mohou pokusit zabít nebo vrátit na Ukrajinu, protože mi již vyhrožovali lidé blízcí ukrajinským bezpečnostním službám. To však nemůže v žádném případě ovlivnit mé životní názory a donutit mě přestat je zastávat. Budoucí plány je nejlepší držet v tajnosti, jinak je velká pravděpodobnost, že jejich realizace bude zmařena. Nevadí mi však dobýt Everest.

11) Co by si vzkázal všem lidem na Ukrajině a v Rusku, kdyby byla naděje, že si to všichni přečtou?

Chtěl bych, aby si uvědomili, že je nesmyslné položit život a vzít život jinému na příkaz úřadů, které na válce vydělávají. Ve válce nejsou vítězové a poražení, všechny ozbrojené konflikty končí vyjednáváním. Miliony životů zmařených kvůli touze světových vlád po dominantní politické roli nebudou doceněny. Existuje přísloví – lepší živý pes než mrtvý lev.

12) Děkujeme za rozhovor a držíme palce, aby se ti dařilo.

Díky, že se věnujete tak citlivým tématům a podporujete svobodný názor bez cenzury.

Zdroj:

<https://dezerter.noblogs.org/post/2025/03/14/rozhovor-s-odpurcem-valky-ktery-nez-aby-bojoval-utekl-z-ukrajiny-pres-rumunske-hory-dezerter-2-2025/>

ROZHOVOR

O SOUČASNÉ

SITUACI

DEZERTÉRŮ

Z UKRAJINSKÉ

ARMÁDY

Utekl z Ukrajiny před násilnou mobilizací a nyní žije v jedné z evropských zemí. Pokládáme mu několik otázek za účelem ujasnění toho, jaká je současná situace dezertérů.

1) Uprchl si z Ukrajiny přes rumunské hory. Podařilo se ti zachránit sebe i kočku. Jak se vám teď daří? Jste oba v pořádku?

Dobrý den. Celkově mnohem lépe než na Ukrajině. Ano, čas od času jsem terčem útoků agentů ukrajinské bezpečnostní služby, včetně provokací a urážek z politických důvodů. Obyvatelé EU se ke mně ale chovají velmi dobře. Za celou dobu svého pobytu jsem nezaznamenal žádné porušování práv ze strany občanů EU. V červenci 2025 vyšel můj kocour Broskev ven na procházku a nevrátil se. Teprve po registraci jeho mikročipu mě kontaktoval útulek pro zvířata a sdělil mi, že podle člověka, který ho přivezl do útulku, můj kocour skončil pod autem. Nicméně tělesná zranění, která na něm byla nalezena, mohou svědčit o úmyslném jednání. Nyní o tom shromažďuji důkazy. Ale celkově je kočka živá a zdravá, nemá žádné následky.

2) Na Ukrajině probíhá násilná mobilizace do armády. Mnoho mužů nechce sloužit v armádě. Mnoho lidí také chce dezertovat. Máš pro tyto lidi nějakou radu?

Ano. Při příjezdu do TCC odmítnete podstoupit lékařskou prohlídku pro určení způsobilosti k vojenské službě. Pokud je situace kritická, doporučuji simulovat psychické poruchy, případně znečistit svou celou vlastními výkaly. Osobně jsem na Ukrajině vždy nosil s sebou žiletku na podřezání žil pro případ, že bych se dostal do výcvikového centra. Účinnost těchto prostředků je vysoká – zaměstnanci výcvikových center jsou povinni poslat člověka na psychiatrické vyšetření, což zvyšuje šance na útěk. Nevyzývám lidi k sebepoškozování. Ale z psychiatrické léčebny je cesta ven, z hrobu ne. Osobně jsem plánoval, že v případě, že se dostanu do výcvikového centra, podřizu si žíly a pomazám fekáliemi prostory výcvikového centra⁽¹⁾. Od dětství trpím dvěma nemocemi – obsedantně-kompulzivní poruchou a syndromem deficitu pozornosti a hyperaktivity. Na Ukrajině ale tyto nemoci nestačí k vyloučení z vojenské služby. Pak se armádní zaměstnanci diví, proč takoví lidé střílejí armádní velitele. Koneckonců, dát zbraně takovým lidem může vyprovokovat jejich použití i v případě pouhé urážky ze strany vojenského vedení.

3) Jak mohou lidé v Evropě pomoci dezertérům?

Lidé v EU již dezertérům pomáhají dostatečně. V právní oblasti by však rozhodnutí EU o nepřípustnosti vydávání a deportace dezertérů pomohlo zabránit mučení, kterému jsou tyto lidé na Ukrajině vy-

stavení. Souhlasím s tím, že zločinci, kteří spáchali trestné činy před útekem z Ukrajiny, by měli být potrestáni. Rozsudek ukrajinského soudu však může být vykonán v rámci EU. To by bylo zárukou proti politickému pronásledování. Ukrajina a Rusko se drží praktik KGB v SSSR a využívají případy z dob před 10 lety, aby vyvíjely tlak na ty, které nemají v oblíbě. Tyto země mohou také fabulovat trestní případy, aby vyvíjely tlak s cílem zastavit akce, které jsou pro totalitní režim nepřijatelné. Vyzývám EU, aby neuznávala rozhodnutí ruských a ukrajinských soudů proti mužům přijatá během války. Tyto případy jsou často politicky motivované.

4) Ukrajina projednává nový zákon, který zhorší situaci dezertérů, kteří uprchli do Evropy. Co přesně tento zákon znamená?

Ano. Ukrajinská premiérka Julia Sviridenko, jejíž bratr během války uprchl do Londýna, předložila ukrajinskému parlamentu návrh zákona, který by kriminalizoval útek z Ukrajiny a nevrácení se na Ukrajinu do 90 dnů od přijetí zákona. Chtějí převést jurisdikci nad těmito trestními případy na SBU a navrhuje je soudit v nepřítomnosti. Ukrajinský totalitní režim ve skutečnosti plánuje přirovnat útek z Ukrajiny ke zradě, účasti na organizovaném zločinu nebo zločinům proti míru a světové bezpečnosti. To naznačuje, že SBU se začíná měnit v KGB známé ze SSSR a je využívána k vyvíjení tlaku na ty, kteří jsou pro ukrajinský totalitní režim nežádoucí. Včera Nejvyšší rada udělila SBU právo samostatně předkládat návrhy zákonů kabinetu ministrů Ukrajiny, což považuji za uchvázení státní moci, protože podle ukrajinské ústavy patří tvorba zákonů výlučně Nejvyšší radě. Ukrajinský režim ve skutečnosti dává SBU možnost předkládat zákony, které jsou pro režim výhodné, což je pro výkonný orgán nepřijatelné.

Abych zabránil pronásledování dezertérů, pracuji v současné době pomocí legálních prostředků na organizování odporu proti ukrajinskému totalitnímu režimu.

5) Znamená to, že tyto zákony dají policii a soudům v EU pravomoc trestně stíhat dezertéry v rámci EU?

Ano i ne. Pokud bude návrh zákona schválen, budou mít úřady možnost soudit dezertéry v nepřítomnosti na ukrajinském území a na základě rozsudku ukrajinského soudu požadovat, aby úřady EU vydaly mezinárodní zatykač na dezertéry s cílem jejich vydání na Ukrajinu. Jelikož soudy v nepřítomnosti přímo

porušují záruky spravedlivého procesu, konkrétně článek 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, budou všechny rozsudky v takových případech vinné. Totalitní režim má za cíl přivést zpět co nejvíce kanónenfutru z EU a udělá absolutně vše, aby tohoto cíle dosáhl.

Země EU mohou samozřejmě ignorovat žádosti o vydání za takové trestné činy, protože jsou politické, ale můj osobní názor je, že takové žádosti budou orgány EU vyhověny.

6) Mohou tyto zákony znamenat také deportaci dezertérů zpět na Ukrajinu?

Ano. Nejde však o deportaci, ale o vydání jako zločinců podle ukrajinského práva. Těmto lidem nehrozí, že se dostanou na frontu, protože ihned po předání ukrajinským orgánům budou odesláni do vězení, kde si odpykají trest. V ukrajinských věznicích jim však hrozí mučení ze strany úřadů a také nátlak s cílem podepsat smlouvu pro odsouzené osoby. V případě podpisu takové smlouvy jsou tito lidé okamžitě poslání do boje proti ruským ozbrojeným silám. Služba v armádě, která nesouvisí s přímou účastí v bojových akcích, pro tyto osoby není stanovena.

7) S jakými dalšími problémy se dezertéři setkají, pokud budou tyto zákony na Ukrajině uplatňovány?

Budou muset přejít do statusu azylantů. Pouze tento status může ovlivnit neplnění žádosti ukrajinských úřadů o vydání. Na tento status lze čekat roky, v některých případech i desítky let. Dokud má dezertér status žadatele o azyl, nemá právo pracovat ani opustit zemi, ve které o azyl požádal. Jeho místo pobytu určuje migrační služba, bude dostávat minimální finanční příspěvek a omezené zdravotní pojištění, které pokrývá pouze naléhavé zdravotní případy. Azylant je tak fakticky zbaven základních práv, která mu umožňují volný pohyb po EU, právo na práci a právo na svobodný výběr místa pobytu. Prostředky, které jsou azylantům vypláceny, sotva postačí na pokrytí osobních výdajů, s výjimkou jídla, hygienických potřeb a minimálních životních potřeb.

(1) red. Pozn. Uvedené informace je nutné považovat za osobní názor autora, nikoli jako obecné doporučení. Jeho rady mohou být prospěšné, ale také škodlivé, v závislosti na mnoha proměnlivých okolnostech. Je třeba důkladně zvážit případné využití v praxi, zejména rizika.

zdroj:

<https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2025/10/15/rozhovor-o-soucasne-situaci-dezertoru-z-ukrajinske-armady/>

Tento rozhovor chci věnovat těm, kteří nikdy nikoho nezabili. Dnes se nás snaží přesvědčit, že je to nenormální. Musíme si však uvědomit, že tomu tak není.

ROZHOVOR S VÁLEČNÝM UPRCHLÍKEM

Přinášíme překlad rozhovoru s Iljou, který emigroval z válkou zmítané Ukrajiny. Nepochybujeme, že v dílčích oblastech vidíme věci jinak než Ilja. Povvažujeme ale za důležité rozhovor publikovat, protože je to další hlas, který demaskuje válečnou propagandu a důrazně se vymezuje proti nucené mobilizaci mužů na Ukrajině.

1) Mohl bys nám říct něco o sobě?

Nedávno jsem si koupil paměti slavného anarchisty Petra Kropotkina. Měl jsem v úmyslu přečíst si je před spaním. Začátek knihy mě však zaujal natolik, že jsem nemohl usnout. Měl jsem chuť se projít, a tak jsem se ocitl na maškarním sexuálním večírku v Portu. Většina účastníků byla oblečena do podobných kožených košil, černých kožených kravat a kalhot s odhaleným zadkem, které připomínaly nacistické uniformy. Snažil jsem se nadchnout se, ale nešlo to. Tak jsem se vrátil domů k revolucionáři Kropotkinovi.

V tomto rozhovoru se budu snažit být co nejupřímnější, abych vykreslil realitu tak, jak ji vidím já. Proč je to nutné? Protože jsem v roce 2023 četl příliš mnoho článků a rozhovorů o životě za války, které byly plné nepravd. Chápu nepravdivost těchto textů, ale to neznamená, že je přijímám. K tomuto bodu se vrátím později. Prozatím mi dovolu, abych se představil.

Jmenuji se Ilja Kharkov. Jsem spisovatel z Ukrajiny, ale nechci, aby mě někdo nazýval ukrajinským spisovatelem. Už více než rok jsem v exilu. Celý život

jsem prožil na Ukrajině, ale mým rodným jazykem je ruština. A ne, nejsem žádná výjimka.

2) Proč nechceš být označován za ukrajinského spisovatele?

Protože jsem víc než jen moje národnost. Propaganda funguje tak, že lidi přesvědčuje o opaku. A když tomu lidé uvěří, začnou být manipulováni. Mým úkolem jako spisovatele je připomínat jim opak. Tedy přivést člověka zpět do původního stavu, kdy je tvůrcem, a ne něčím nástrojem.

3) Co udělala válka s ukrajinskou společností?

V odpovědi na vaši otázku bych se rád podělil o příběh, který jsem stručně popsal ve své poslední knize. Je o typické ukrajinské rodině. O manželích. Asi čtyřicátníci. Průměrný příjem. Dvě děti. Šťastní. Zabývají se sebezdokonalováním. Nedávno podali žádost o rozvod. Cíl – ochránit manžela před mobilizací.

Je to nutné, aby otec, nikoli matka, získal právo na péči o děti. V takovém případě bude osvobozen od vojenské služby. Svědčí to o společenských změnách, které přinesla válka a dva roky povinné mobilizace? Myslím, že ano.

Aby toho dosáhli, vysvětlují svým malým dětem, že je maminka dříve bila, ale ony na to už zapomněly. Maminka se dětem omlouvá, že nedávno na celé týdny zmizela z domova, i když si to děti nepamatují. Úspěšní rodiče učí své děti správně vyslovovat „efedrin“ – maminčiny oblíbené pilulky.

Tento příběh měl nečekané pokračování! Sousedé tohoto páru se začali zajímat o to, proč se žena po rozvodu stále vrací domů. Mohla by představovat hrozbu pro blaho dětí? Zvědaví sousedé se muže zeptali, zda by se neměli obrátit na úřad na ochranu dětí, aby provedl kontrolu. To vše se odehrává v malém ukrajinském městě, kde se všichni znají až příliš dobře.

Zvědaví sousedé nedávno pohřbili ve válce svého dospělého syna. Nyní chtějí, aby celé město a celá země zaplatily v této válce stejnou cenu jako oni. Vadí jim, že ne každý muž je ochoten jít na bojiště. Proto se ptají rozvedeného otce, jestli snad nechce své děti chránit tím pravým způsobem: se zbraní v ruce.

4) Jak často se muži setkávají s nenávistí?

Muži čelí nenávisti častěji, než by se mohlo zdát. Starší lidé vyžadují ochranu, a to agresivně. Ženy vyžadují totéž. To, že jsem možná fyzicky silnější než starší člověk nebo žena, neznamená, že chci tuto sílu použít k zabíjení. Zaráží mě však, že se společnost domnívá, že má právo rozhodovat za mě.

V jedné z povídek své sbírky „Díry ve tvaru lidí“ jsem popsal případ dětské agrese. Dvě dívky hodily petardu do kanalizační šachty, kde pracoval instalatér. Když se vyděšený a rozzlobený instalatér po výbuchu vynořil, křičel po děvčatech: „Proč jste to udělaly?“ „Proč?“ ptal se. Dívky mu odpověděly, že by měl jít do války a chránit je, místo aby se schovával v kanále.

5) Jaká opatření přijímá Ukrajina k vyhledávání a náboru vojáků?

Jednou jsem jako hladový student filologické fakulty neměl dost peněz na nákup knih. Tak jsem je začal krást. Naučil mě to můj bývalý přítel. Mimochodem, byl v armádě. Počínání vojenského odvodního úřadu na Ukrajině mi připomíná mé vlastní počínání během studentských let. Zástupci odvodního úřadu prostě chytají kluky na ulici, stejně jako já jsem chytal knihy z obchodů. Logika to ospravedlňuje. Hladový filolog musí číst a země si žádá obranu. Ale stejně je na tom něco špatně. Naštěstí mám dnes iPad. Elektronické knihy jsou levnější než papírové.

6) Opravdu jsou chlapi odváděni z ulic?

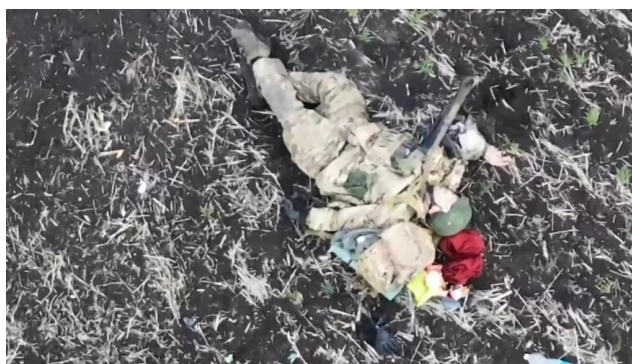
Ano, to se děje na ulicích. Teď už je to běžné. Zástupci vojenského odvodního úřadu chodí do saun a fitness center rozdávat chlapům předvolání. Stojí u východů ze supermarketů a nákupních center. U stanic metra a na zastávkách veřejné dopravy. Ve velkých městech se opět objevují kontrolní stanoviště, ale jestliže dříve byla cílem kontrolních stanovišť ochrana města před nepřátelskou armádou, nyní je jejich cílem chytat muže a posílat je na frontu. Podniky jsou povinny odevzdávat vojenským odvodním úřadům seznamy mužů v odvodním věku. Některé podniky to sabotují. Podnik je pokutován, pokud seznam mužů nepředloží; naštěstí je pokuta poměrně malá. Znáám několik ukrajinských IT společností, které se záměrně vyhýbají předkládání seznamů, ale znám i společnosti, které to považují za svou povinnost. Zřídka, ale přece se objevují zprávy o chlapcích, kteří se brání zástupcům vojenského odvodního úřadu. (...)

Pozn. Rozhovor byl redakčně krácen z důvodu nedostatku místa ve zpravodaji.

NUCENĚ MOBILIZOVÁNÍ, POTÉ ZABITI DRONEM: VRAŽEDNÁ LOGIKA VÁLKY V PRAXI

Mediální mainstream publikuje články o tom, jak hrozně se chová ruská armáda k dezertérům. "Připoutaní ke stromu, zavření v kovových nádržích nebo vláčení terénním vozem — tak vypadá realita ruských vojáků, kteří odmítli bojovat na Ukrajině", poznamenávají. (1)

Jak už bývá zvykem, o stejně hrůzných masakrech ukrajinských dezertérů se toho tolik nepíše. Jedno je však jisté. Bojeschopnost obou armád se částečně opírá o násilnou mobilizaci a techniky mučení, které mají odradit od dezerce a přinutí jít na frontu i ty, kterým se nechce. Zatímco tisíce vojáků se pokouší dezertovat, jiní jdou nedobrovolně na frontu a doufají, že se dožijí dalšího dne. Pokud jim ovšem zrovna na hlavu nepřiletí "sebevražedný" dron ozbrojený výbušninou. Na internetu můžeme vidět videa, kde takové drony ukrajinské armády masakrují ruské vojáky na motorkách, v zákopech, na silnicích, v lesích, planinách i jinde. (2)

Ve většině případů jsou záběry těchto akcí doprovázeny články, které to oslavují a oběti cynicky dehumanizují. Nikdy se neptají, o koho jde a jak se ocitl na místě, kde byl nemilosrdně zabit. Nelze si nevšimnout, že dokonce i v antifašistickém a "anarchistickém" hnutí se organizují sbírky na drony pro Ukrajinskou armádu. A protože — podobně jako prozápadní mainstream — i toto "radikálně levicové" prostředí prezentuje válku jako obrannou akci proti okupantům, pravděpodobně si příliš neláme hlavu s tím, že jeho drony dost možná masakrují ruské vojáky, kteří byli na frontu nahnáni silou, pod hrozbou trestu. V logice "obránné války" je přece každý ruský voják na frontě putinista a okupant. (3)

Tisíce dezertérů a nuceně mobilizovaných jsou pro stoupence této logiky ničím a takové je možné bez milosti likvidovat. (4) Co má ale takový přístup společného s deklarovaným bojem za svobodu a spravedlnost, to nám zastánci takové linie nevysvětlí. Oni totiž většinou nemusejí čelit palbě na žádné straně válečné linie. Prostě jen jednou za čas z bezpečného místa zhýčkané maloburžoazie (nebo jejích potomků) pošlou finanční příspěvek a pak napíší ideologický shitstorm plný vágních frází o boji za svobodu a sebeurčení ukrajinského lidu.

Oproti tomu vojáci na ukrajinské i ruské frontě jsou z velké části proletáři, kterým jsou tato privilegia nedostupná. Ano, jsou to proletáři, protože proletariát nepřestal existovat jen proto, že někteří jedinci se rozhodli toto slovo vyřadit ze svého slovníku. Pravdou je, že mnoho proletářů je na frontě nedobrovolně a z donucení (5).

Jen málokdo má prostředky či doklady pro útěk do zahraničí. Mnozí žijí v ilegalitě: vyhýbají se bankám, opouštějí velká města, skrývají se v lesích. Pokud má z anarchistické perspektivy něco smysl, pak je to poskytovat jim podporu, nikoli sestrojovat drony, které je zmasakrují nebo vystopují, aby je pak zmasakroval někdo jiný. (6)

**Solidaritě
s dezertéry
a nuceně
mobilizovanými!**

**Odpor vůči těm,
kteří sestavují
stroje na jejich
záhubu!**

**Třídní solidaritu
proti vražedné
logice války!**

zdroj:

**FOTO: Záběry hrůzy v očích krátce
před výbuchem dronu**

<https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2025/08/27/kozik-nasilne-mobilizovanych-pomohou-zabit-vase-drony/>

POZNÁMKY A ZDROJE:

(1) Ruští dezertéři jsou brutálně mučeni. Svědectví přináší CNN | Newstream

(2) např. zde:

<https://cnn.iprima.cz/ukrajinska-droni-elita-v-akci-madarovi-ptaci-vyzobali-rusy-na-motocyklech-ti-zkaze-neujeli-479487>
<https://cnn.iprima.cz/zabery-ukrajinske-likvidace-okupantu-ruskeho-vojaka-zachranila-lopatka-467046>
<https://cnn.iprima.cz/zabery-hruzy-v-ocich-kratce-pred-vybuchem-ukrajinske-drony-likviduji-ruske-okupanty-475517>

Nebo zde:

<https://www.msn.com/cs-cz/zpravy/other/ukrajinsk%C3%A9-drony-ude%C5%99ily-na-rusk%C3%A9-voj%C3%A1ky-v-lese/vi-AA1jzxmT>

Co na tomto videu vidíme? Člověk v uniformě a s batohem na zádech jde lesem a najednou ho odpráskne dron. Pro diváka je to prezentováno jako bombastické video, jak obránci Ukrajiny zastavili okupanta. Jenže z toho videa vůbec není jasné, kdo to byl, proč tam byl a jestli tam vůbec chtěl být nebo ho tam nahnali důstojníci pod hrozbou trestu. Je mrtvý a nikdo se ho nezeptá.

(3) Realita hovoří jasným jazykem. Násilná mobilizace a velká míra dezercí v ruské armádě dokazují, že ne každý voják na frontě je putinista. Mnozí jsou naopak obětí putinismu podobně jako ti, kteří jsou ostřelováni v ukrajinských městech.

<https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2025/02/04/over-russian-18000-soldiers-desert/>

(4) Iniciativa *Solidrones*, která údajně vyrábí „Drony pro antiautoritářské bojovníky v Ukrajině“ uvádí: „Měsíčně obránci spotřebují desítky tisíc bezpilotních letounů, pro-

ože přesný zásah dronem dokáže vyřadit z boje výrazně dražší tank a ochromit postup okupantů."

ZDROJ: <https://www.afed.cz/text/8191/solidrones>

Není tedy pochyb o tom, že operují s drony, které jsou zbraní určenou k destrukci a zabíjení. Ale i kdyby chtěl někdo namítat, že mohou používat také zásobovací nebo průzkumné drony, je důležité si ujasnit jednu věc. I v takovém případě drony slouží jako podpůrný prostředek k nesmyslnému vraždění. Není významný rozdíl v tom, jestli je násilně mobilizovaný voják sestřelen přímo dronem, nebo je s pomocí dronu nejprve vystopován, aby ho pak odpráskla pěchota (často též zásobovaná drony), dělostřelectvo nebo letectvo.

Od věci také není řada dalších otázek.

Mohou ti takzvaní "antiautoritáři", kteří drony vyrábějí či obsluhují, rozhodovat o tom, jak a proti komu budou nasazené? To by možná bylo myslitelné v případě partyzánského boje organizovaného autonomně mimo stát a proti státu. To však není případ těchto lidí, kteří, jak sami uznávají, jsou integrováni do oficiální státní armády ukrajinského státu.

Jsou to tedy armádní autority, kdo "antiautoritářům" určuje, jak budou drony využity a o autonomii jednání tedy nemůže být řeč. Co budou tito "antiatoritáři" dělat, až jim napříště důstojníci zavelí použít drony k vystopování dezertérů při pokusu o útěk? Je to přeci jeden z bodů agendy ukrajinské armády, které dobrovolně slouží.

(5) Podle vyjádření přeživších ruských vojáků jim nebyla umožněna evakuace, protože z pozic na frontě je nepouští blokovací oddíl, který je hlídá zezadu a střílí pokud se dají na ústup. Nucený postup vpřed proto pro vojáky může být v některých případech méně riskantní než ústup a dezerce. Tento krutý postup používala armáda v éře Stalina a dnes se k této praxi ruská armáda vrací.

(6) Násilnou mobilizaci a následné zabití pomocí dronů dobře zná také obyvatelstvo na Ukrajině. My ale neznáme jediný případ, že by výrobu dronů ruské armády financovali svými penězi takzvaní antiautoritáři nebo anarchisté. Každopádně násilná mobilizace a vražedné využití dronů proti pracující třídě musíme odsoudit, ať už tyto praktiky využívá ukrajinská, ruská nebo jakákoli jiná státní armáda.

POZNÁMKY

K TÉMATU

MOBILIZACE

V RUSKU

Jak probíhá mobilizace vojáků v putinovském Rusku? Jaké míře donucení, šikany a nátlaku musejí čelit muži v branném věku, kteří jsou posíláni na frontu? Jak na to vše reaguje ruská populace a, konkrétněji, dělnická třída? Protože si často pokládáme takové otázky, položilx jsme je také anarchistovi z Ruska, abychom získalx jasnější představu. Odpověděl nám krátkým shrnutím situace. Cenzura a válečná propaganda, zaváděná putinovským režimem, se snaží před světem skýt otřesnou realitu. Na druhé straně pak můžeme vidět proukrajinskou válečnou propagandu, která ruskou populaci popisuje jako masu loajálních stoupenců putinismu, kteří se dobrovolně ženou do války. Někdy je opravdu náročné vidět a chápat realitu v celé její šíři. Právě proto považujeme svědectví anarchisty z Ruska za velmi praktický nástroj, který nám může být nápomocný.

Obecně je třeba hned na začátku zmínit, že Rusové mají spíše pacifistickou mentalitu. Od sovětské éry mnozí opakují slova: „Kéž by nebyla válka.“ Mnozí moderní Rusové prožili kolektivní trauma od válek v Afghánistánu a Čečensku. Byly o tom dokonce složeny populární písně, které odrážejí nesmyslné smrti včerejších školáků. A mnozí Rusové kategoricky nechtěli tuto bolestnou zkušenost opakovat. I ti, kteří jsou loajální k Putinově vládě (samozřejmě do roku 2022), používali argument, že Putin údajně „zajistil mírové nebe nad hlavou“. Je zřejmé, že existuje významná militaristická menšina, která v současné době, díky vojenské cenzuře, požívá v Rusku jakési informační monopoly, ale rozhodně není ve většině.

Nicméně je také třeba poznamenat, že druhou stranou ruské pacifistické mentality je negativní rys známý jako filistrismus. Rusové jsou proti válce, ale nejsou připraveni se jí aktivně bránit. To platí zejména v situaci, kdy vláda zavedla přísnou vojenskou cenzuru, hromadně vězní lidi za kritiku ruských vojenských akcí a brutálně rozhání protiválečné protesty, při nichž zatýká desítky tisíc lidí. Za těchto okolností je průměrný Rus spíše nakloněn tomu, aby se držel v pozadí a nevyjadřoval svůj názor. Právě proto mnoho průzkumů veřejného mínění uvádí vysokou podporu války a Putina: jedná se však o falešné údaje, protože ti, kteří jsou „pro“, nemají co ztratit, zatímco ti, kteří jsou „proti“, riskují pod současným režimem ztrátu svobody. Společnost je však ještě méně připravena jít přímo do války. Putin to chápe, a proto se snaží provést méně drastickou mobilizaci než je ta na Ukrajině. Týká se to především provincií, nikoli Moskvy, kde bude publicita o válečných obětech minimální.

V současnosti se Putinova vláda snaží mobilizační zákon provádět lstivě: formálně neposílá na frontu mladé muže, kteří vykonávají povinnou vojenskou službu. Zároveň ale jsou tito muži, kteří již byli odvedeni, fakticky nuceni podepsat smlouvu. Víte, ponižování, mučení a šikanování podřízených jsou v ruské armádě velmi rozšířené. Došlo k několika mediálně známým případům, kdy mladí muži zemřeli během povinné služby kvůli nesnesitelným podmínkám, nebo utrpěli zranění v důsledku bití. Všichni tito muži jsou fakticky drženi jako rukojmí a vydírání, aby „dobrovolně“ šli do války. Došlo také k případům, kdy ruské úřady podvedly náhodné osoby, přesvědčily je, aby odešly údajně „vydělávat peníze“, a poté, co podepsaly falešné dokumenty, je poslaly na frontu, aniž by o tom informovaly jejich blízké. Mnozí Rusové nechtějí jít do války, proto se někteří z nich nehlásí na vojenských úřadech. Mnozí se také

snaží předstírat nemoc. Například znám svého bývalého spolužáka, který byl vynikajícím studentem a podařilo se mu dostat na univerzitu. Ale poté, co dostal povolávací rozkaz, rozhodl se zlomit si nohu... Mnozí také raději utíkají před mobilizací do zahraničí, ale ruská vláda se nyní snaží tuto možnost do roku 2026 znemožnit.

Protesty proti mobilizaci se konaly například také v Dagestánu. Za zmínku stojí také hnutí manželek mobilizovaných vojáků, které dokonce přišly protestovat k zdem Kremlu. To je obzvláště pozoruhodné vzhledem k tomu, že některé z nich zpočátku válku podporovaly, ale nyní požadují demobilizaci vojáků. Jednalo se převážně o pokojné demonstrace, které nicméně přitáhly širokou pozornost.

Objevily se také násilnější formy protestů proti mobilizaci, jako žhářství a útoky na vojenské náborové kanceláře po celé zemi. K jednomu takovému incidentu došlo ve městě Ust-Ilimsk, kde byl zapojen Ruslan Zinin. Ruslan, řidič nákladního vozu na přepravu dřeva z Ust-Ilimsku, ztratil na samém začátku války v březnu 2022 svého 19letého školního kamaráda Danila, který vykonával povinnou vojenskou službu. Po oznámení mobilizace se Zinin dozvěděl, že jeho bratranec obdržel povolávací rozkaz.

26. září 2022 se Zinin, obávající se o svého mladšího bratra, vydal na vojenskou registrační kancelář a podle očitého svědka se snažil zjistit, proč jeho přítel obdržel povolávací rozkaz, přestože nesloužil v armádě. Vojenská registrační kancelář na to reagovala urážkami na adresu Zinina. Ruslan se pak téhož dne vrátil na vojenskou registrační kancelář, tentokrát s upilovanou brokovnicí, a zahájil palbu. V důsledku toho byl odsouzen k 19 letům vězení. (*)

(*) Red. poznámka: V češtině se o tomto incidentu můžete dočíst na webu *Kronika odporu*
<https://kronika.noblogs.org/post/2022/10/04/armadni-dustojnik-strelen-do-tvare-v-naborovem-stredisku/>

PROHLÁŠENÍ

DEZERTÉRA

Z RUSKÉ

ARMÁDY

Za chladného rána 30. září 2022 jsem stál na stanici moskevského metra a srdce mi bušilo, když se ke mně přiblížili dva policisté. Upřeli na mě zrak a požádali mě o doklady. Měli mě odvézt na policejní stanici k „ověření dokladů“, ale věděl jsem, co to znamená. Mé jméno bylo zařazeno na seznam uchazečů a život, který jsem kdysi znal, mizel pryč, sevřený neúprosným sevřením systému, ze kterého jsem už nemohl uniknout.

Následovaly hodiny hrůzy. Byl jsem odvezen do mobilizačního střediska, obklopen policií a bez šance na únik. Než jsem se nadál, byl jsem v autobuse plném rekrutů a mířil do neznáma. Jakmile jsem se dostal do výcvikového střediska, odmítl jsem se smířit se svou situací. Zkoušel jsem se odvolat proti rozhodnutí o mobilizaci v naději, že mi místo toho bude udělena náhradní civilní služba. Podal jsem formální žádost, ale ta byla ignorována. Navzdory mému úsilí jsem byl nasazen. Od útlého věku jsem chápal sílu laskavosti a to, jak může proměnit nejen ostatní, ale i mě samotného. Jako teenagera mě hluboce ovlivnilo sledování dokumentů o druhé světové válce. Slíbil jsem si, že vždycky nabídnu pomocnou ruku potřebným a nikdy nikomu úmyslně neublížím.

I během nasazení jsem se snažil držet svého přesvědčení. Byl jsem obklopen brutalitou, útlakem a nespravedlností, ale odmítal jsem se stát jejich součástí. Nabízel jsem veškerou laskavost, kterou jsem mohl. Pomáhal jsem lidem, kde to bylo možné. Choval se k nim s empatií a respektem, i když se mi všechno kolem zdálo beznadějně temné. Navzdory těmto malým skutkům laskavosti však byla psychická zátěž z toho, že jsem byl součástí něčeho, s čím jsem zásadně nesouhlasil, nesnesitelná.

Podařilo se mi uprchnout a dezertovat. Nyní žiji v Gruzii. Zkušenosti, které jsem prožil, změnilý můj život a cíle. Nyní jsem odhodlán ukončit tuto nespravedlivou válku a pracovat na budoucnosti, kde Rusové mohou žít svobodně a šťastně, bez strachu a útlatu. Cítím hlubokou empatii k těm, kteří jsou stále uvězněni v Rusku a jsou nuceni vzdát se svých morálních přesvědčení, jen aby přežili. Doufám v budoucnost, kde takové volby již nebudou nutné. Vaše podpora by pro mě byla k nezaplacení.

zdroj:

<https://dezertner.noblogs.org/post/2025/05/22/odmita-me-zabijet-prohlaseni-vojenskych-odpiracu-z-ruska/>

Přesný počet dezertérů z ruské armády je velmi obtížné zjistit a ověřit. V souvislosti s částečnou mobilizací však z Ruska uprchlo asi 650 000 mužů v povolávacím věku. Podle zprávy ukrajinské vojenské rozvědky (HUR) ze dne 29. dubna 2024 opouští své pozice v rostoucím počtu vojáci ruského Jižního vojenského okruhu, jehož jednotky jsou dislokovány na Ukrajině. Vojenská rozvědka uvedla, že celkem opustilo svá stanoviště více než 18 000 vojáků jižního vojenského okruhu, z nichž asi 12 000 patřilo k 8. kombinované armádě. Z tohoto počtu je asi 10 000 mobilizovaných branců a 2 000 smluvních vojáků. V ruské 58. kombinované armádě je míra dezertérství asi 2 500 vojáků. Na začátku dubna britské ministerstvo obrany uvedlo, že ruské jednotky na Ukrajině tvoří převážně smluvní vojáci a záložníci mobilizovaní na konci roku 2022, ale na brance je často vyvíjen tlak, aby podepsali smlouvy. Ruským dezertérům pomáhá organizace Idite Lesom („Ztrat se“). Tato organizace již pomohla téměř 1 500 vojákům dezertovat z ruské armády a dalším 43 000 mužům zcela se vyhnout odvodu a nasazení do války. Chcete-li je podpořit, navštivte jejich webové stránky: <https://iditelesom.org/en>

zdroj:

<https://www.anarchistcommunism.org/2025/02/04/over-18000-russian-soldiers-desert/>

MERRY CRISIS AND HAPPY NEW FEAR

Veselou krizi a šťastný nový strach

**Proměňme
kapitalistickou
válku a mír ve
světovou sociální
revoluci**

★ Třídní válka ★